

РЕШЕНИЕ

№ 3784

гр. София, 04.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 08.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8013** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/. Образувано е по жалба на С. С. С. от [населено място], област С., срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011г. с изх.№02-200-6500/1751 от 30.06.2012г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /У./ 20/150611/72372 в частта му, с която се отказва напълно финансово подпомагане за заявените от жалбоподателя парцели по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП).

Жалбоподателят моли за отмяна на административния акт в оспорената част като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Жалбоподателят твърди, че не са извършени теренни проверки на парцелите, което счита за съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди, че административният акт не е съобразен с особеностите на терена – високи подпочвени води на определени места и наличие на солени почви, което нарушава тревната растителност. С писмена защита, представена след приключване на устните състезания, претендира заплащане на разноски по делото.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Навежда доводи за

недопустимост на жалбата поради просрочие. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител и направените по делото разноски за експертиза.

Съдът при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по делото доказателства приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Възражението на ответника за просрочие е неоснователно. Уведомителното писмо е съобщено на жалбоподателя на 23.07.2012г., а жалбата е подадена по пощата до Административен съд – [населено място] на 02.08.2012г., видно от клеймото на приложения пощенски плик, в срока по чл.149 ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по съображения, различни от изложените от жалбоподателя.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер 20/150611/72372 от 09.04.2011г. В окончателно подписаната таблица към заявлението жалбоподателят е заявил двадесет парцела с обща площ от 15,05 ха. Парцелите са заявени с различни кодове по групи и подгрупи съгласно Списъка на основните култури за кампания 2011г., публикуван на интернет страницата на Министерството на земеделието и храните в раздела за Ос 2 от Програмата за развитие на селските райони. Заявени са следните групи култури: зърнени култури - мека пшеница, ечемик, фасул; плодови зеленчукови култури – домати, пипер, дини; многогодишни фуражни култури – изкуствени ливади; постоянно затревени площи – естествени ливади, мери и пасища; семейни градини; трайни насаждения – винени лозя.

При заявяването на парцелите е извършена проверка за допустимост, при която е установено, че цялата площ на БЗС 23337-128-1 от 4,23ха, заявена като мери и пасища излиза извън подходящите за подпомагане площи. Жалбоподателят е удостоверил с подписа си, че е запознат с проверката за допустимост.

Установени са застъпвания на заявените от жалбоподателя парцели с парцели, заявени от други земеделски производители. З. са разрешени в полза на жалбоподателя въз основа на представените от него документи.

В хода на съдебното производство ответникът представи писмо от министъра на земеделието и храните от 28.02.2012г. до ДФЗ за предаване на база данни „Физически блокове” и „Площи, допустими за подпомагане” за кампания 2011г. за интегриране в ИСАК с цел да се извършват окончателни кръстосани административни проверки и за целите на кампания 2012г. БЗС 23337-128-1 е попаднал извън обхвата на специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане” за кампания 2011г. Жалбоподателят е подал възражение до МЗХ. Извършена е специализирана теренна проверка, протоколът от която е приложен по делото.

С обжалваното уведомително БЗС 23337-128-1-3 от 4,23 ха, заявен по СЕПП, е признат като негоден за подпомагане. Останалите 19 парцела с обща площ от 10,81 ха са установени като годни за подпомагане. Изчислено е, че недопустимата площ 4,23 ха представлява 39,22% от допустимата площ от 10,81ха, поради което на

основание чл.58 от Регламент №1122/2009г. на Комисията се санкционира цялата допустима за подпомагане площ като не се изплаща субсидия за стопанската година.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза по поставени от ответника задачи. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Ортофотокартата, послужила за определяне на допустимите площи за 2011г., е изработена въз основа на самолетни снимки от 2010г и извършените теренни проверки на място. На БЗС 23337-128-1 е извършена теренна проверка на 27.10.2011г. Този парцел е бил недопустим през 2010г. и е установен отново като недопустим за 2011г. Вещото лице потвърждава констатациите на ДФЗ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, но в противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблиците, представящи начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. В акта не са посочени индивидуализиращи случая факти - кое от двете основания по таблица 5 е налице – площи извън допустимия слой или застъпване. Тези факти се установяват от приложената по делото административна преписка, която съставлява мотивите на административния акт, и бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза.

До началото на 2012г. с изменението на Наредба № 105 от 2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол, обнародвано в ДВ бр. 21 от 2012г., и приемането на нови чл. 16а, 16б, 16в и 16г, не съществува нормативен ред, по който да бъде приеман и определян допустим за подпомагане слой. Нито приетият специализиран слой за 2010г., нито слой за 2011г. имат обвързващ характер. Специализираният слой „Площи, подходящи за подпомагане за 2011г.” е създаден с цел да бъде използван за извършване на окончателните кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. Това не освобождава ответника от задължението да извърши конкретна и пълна проверка по всяко заявление и в случай, че се установят несъответствия да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективните факти. Като не е направил това, а се позовава на допустимия слой, който няма обвързваща сила, и то чак в съдебно заседание, ответникът е допуснал нарушение на административно производствените правила. Доколкото обаче това нарушение в случая не може да повлияе на констатациите за недопустимост, проверени и с експертиза по време на съдебното производство, то не може да бъде ценено като съществено.

Експертизата потвърди констатациите на административния орган за недопустимост на БЗС 23337-128-1-3 - обстоятелство, с което жалбоподателят е бил запознат още при подаване на заявлението. Съдът не кредитира заключението на вещото лице в частта му, с която се потвърждава процентът на наддекларираната

площ, тъй като то, както и административният акт, противоречат на разпоредбата на чл.58 от Регламент №1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г. Съгласно цитираната разпоредба намаленията и отказването на помощи, свързани с площи, се преценяват по отношение на площи, заявени с една и съща група култури и само за съответната група култури. Следователно за недопустимата площ от 4,23 ха, която е заявена с код 312 000 като мери и пасища, процентът на наддеклариране трябва да бъде изчисляван само спрямо другите площи, заявени в същата група на постоянни пасища – това са БЗС 23337-52-4-4 с площ от 0,23ха, БЗС 23337-52-5-2 с площ от 0,33ха, БЗС 23337-92-3-1 с площ от 0,30ха и БЗС 23337-92-5-1 с площ от 0,31ха, заявени с код 311 000 като естествени ливади. Единствено за тези площи следва да бъде прилагана разпоредбата на чл.58 от Регламент №1122/2009г. Не съществува правно основание за отказване на подпомагане за площите с други групи култури, които са установени като годни за подпомагане. За тези площи следва да се оторизира финансово подпомагане при прилагане на ставката за СЕПП за 2011г. от 224,02 лв/ха , определена по реда на чл.40 от ЗПЗП.

Административният акт е незаконосъобразен в частта му, с която се отказва финансово подпомагане по СЕПП. Преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на чл.58 от Регламент №1122/2009.

На основание чл.174 от АПК съдът следва да определи срок за издаване на административния акт в съответствие с дадените указания. Тъй като не е необходимо да се събират нови доказателства и да се установяват други обстоятелства, съдът счита, че срокът по чл.57 ал.1 от АПК е достатъчен за повторното разглеждане на преписката и издаване на административния акт.

Въпреки изхода на правния спор искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските не може да бъде уважено, тъй като то е направено след приключване на устните състезания и ответникът не е имал възможност да изрази становище по него.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2011г. с изх.№02-200-6500/1751 от 30.06.2012г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер 20/150611/72372, в частта му, с която се отказва финансово подпомагане по Схемата за единно плащане на площ.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ:

